

–активізація інвестиційних процесів в економіці;
–простота та зрозумілість податкових норм для суб'єктів господарювання;

Отже, можна виділити основні завдання податкової реформи: удосконалення інституційного середовища оподаткування, сприятливого для

реалізації принципу рівності всіх платників перед законом, відповідального ставлення платників до виконання своїх податкових зобов'язань; встановлення чітких правил регулювання взаємних зобов'язань держави і платників податків, дієвого контролю за їх дотриманням.

Література

1. Бечко П.К. Податкова система: навч. посіб. / П.К. Бечко - К: Центр навчальної літератури, 2006. - 368 с.
2. Ісаченкова О.Г. Шляхи удосконалення податкової системи України / О.Г. Ісаченкова, Г.О. Шунькіна // Формування ринкових відносин в Україні. – 2012. – № 1(6). – С. 45-47.

УДК 658.012.7

ЗАВДАННЯ ТА ФУНКЦІЇ ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКОГО КОНТРОЛЮ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Гаврилюк І.- ст 4 курсу, гр.Фвн-42

Науковий керівник – к.е.н., доцент Нагайчук В. В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Контроль є не тільки важливим регулюючим чинником, він створює необхідну інформаційну базу для оцінки діяльності підприємств та окремих працівників, на якій будується механізм їх мотивації. В умовах становлення ринкової економіки в Україні виникає необхідність організації внутрішнього контролю на підприємствах. Будь-яке з них не може ефективно розвиватися й функціонувати без чітко організованої системи контролю за виробничо-господарською діяльністю на всіх стадіях – постачання, виробництва, реалізації – і за всіма видами діяльності підприємства. Контроль є складовою частиною управління виробництва.

Дослідженню наукових і практичних аспектів проблеми організації внутрішнього контролю присвячено праці багатьох українських учених, зокрема, М.Білухи, Ф.Бутинця, Б.Валуєва, В.Козацького, Л.Нападовської, В.Пастушенка, Б.Усача.

В Україні проблема внутрішньогосподарського контролю полягає в необхідності розробки комплексного й системного підходу, який забезпечуватиме умови для створення та ефективного функціонування служб внутрішнього контролю. Його завдання надання керівникові повної та правдивої інформації про фінансово-господарський стан підприємства, забезпечення виконання працівниками фірми обов'язків відповідно до посадових інструкцій.

Внутрішній контроль слугує як для підтвердження достовірності фінансової звітності, так і для підвищення ефективності господарських операцій. Здійснення внутрішньогосподарського контролю є прерогативою керівника підприємства.

Створення системи внутрішнього контролю на підприємстві – це складний процес, а сама система – цілеспрямований механізм, невід'ємними складниками якого є всі підрозділи та сфери діяльності підприємства. Відповідно внутрішній контроль варто розглядати на засадах системності, оскільки він повинен забезпечувати фінансово-господарську мікросистему підприємства з індивідуалізованими характеристиками й особливостями. Тобто контроль виконує конкретну цільову функцію. Сукупність таких мікроекономічних систем і визначає його місце в ринковому середовищі [1].

Функції контролю спрямовані на підвищення ефективності діяльності підприємств та об'єднань,

виявлення й використання внутрішніх резервів і посилення режиму економії, запобігання непродуктивним витратам і втратам, нестачам і розкраданню цінностей.

Найголовніше завдання із збереження майна підприємства покладено на внутрішньогосподарський контроль. Це пояснюється тим, що на підприємствах зберігається значна кількість цінностей і коштів.

Є. Кочерін розглядає “внутрішньосистемний господарський контроль” як контроль за господарською діяльністю всередині системи. А саме це перевірка правильності прийняття та виконання рішень на підприємстві, завдяки якій отримується інформація про функціонування ланок системи. За допомогою контролю здійснюється зворотний зв'язок між суб'єктом і об'єктом управління, між центром системи та її ланками [2 с.76].

На думку Ф.Бутинця, внутрішній контроль є постійною, щоденною роботою персоналу підприємства, яка унеможливило будь-які зловживання та відхилення від діючих внутрішніх правил і надає можливість ефективно й економно використовувати ресурси підприємства, а також захищати інтереси працюючих. Без внутрішнього контролю не може ефективно діяти будь-яка господарська одиниця в суспільстві [3].

Внутрішній контроль має функціонувати для перевірки та оцінки роботи окремих підрозділів, служб, об'єктів обліку підприємства з метою виявлення недоліків у їх діяльності та невикористаних резервів для підвищення його ефективності.

Отже, внутрішньогосподарський контроль – це спосіб систематичного й активного спостереження за операціями та процесами, які здійснюються відповідно до заданих критеріїв, що залежить від своєчасності й правдивості облікової інформації про всі операції, пов'язані з рухом продукції і сировини, дотриманням відповідних умов їх зберігання, виробництвом та реалізацією.

Застосування внутрішньогосподарського контролю надасть власникові можливість вчасно прийняти управлінські рішення, здійснити аналіз і пошук шляхів удосконалення виробництва, що забезпечить ефективне функціонування підприємств у майбутньому.

Література

1. Баланюк І. Ф. Теоретичні аспекти контролю господарської діяльності підприємств / І. Ф. Баланюк, Д. І. Шеленко, В. М. Якубів // Вісник Прикарпатського ун-ту. Економіка. – Івано-Франківськ : Плай, 2009. – Вип. 7. – С. 86–90.
2. Кочерин Е. А. Контроль в системе управления социалистическим производством: вопросы теории и практики / Е. А. Кочерин. – М. : Экономика, 1982. – 216 с.
3. Бутинець Ф. Ф. Контроль внутрішньогосподарський чи внутрішній? [Електронний ресурс] / Ф. Ф. Бутинець. – Режим доступу до статті : http://www.ztu.edu.ua/ua/science/publishing/wzbirnik/econom/2_14/1.pdf.

УДК 336.71.009.6

ФУНКЦІОНУВАННЯ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ НА РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ

Завальнюк І. – ст. 5 курсу, гр. ФУДвнм-51

Науковий керівник – викладач Гончаренко А.І.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

Постановка проблеми. В сучасних реаліях економічного життя України, спостерігається дисбаланс функціонування фінансової системи країни. Девальвація національної грошової одиниці, зростання інфляції, зовнішнього боргу країни, політична нестабільність та багато інших чинників окреслюють той факт, що Україна знаходиться в важкій формі фінансово-економічної кризи. Основними учасниками функціонування фінансової системи є банківські установи. Від стабільності та надійності банківської сфери, в великій мірі, залежить фінансово-економічний стан держави, її рейтинг на світовому ринку, можливість залучення інвестицій, тощо. Отже, діяльність комерційних банків відіграє вагомий роль у розвитку фінансового ринку, а банківська система в цілому виступає основним стержнем функціонування фінансової системи України.

Аналіз публікацій і досліджень. Функціонуванню банківських установ, визначення їх ролі та місця на фінансовому ринку України присвячено праці багатьох наукових дослідників, а саме А. Бурдюгова, О. Васюренко, І. Гітченко, О. Дзюблюка, Р.

Коцовської, І. Лютого, А. Мороза, А. Пересади, Р. Тиркало та інших.

Виклад основного матеріалу. Злагоджений механізм грошових розрахунків є основою ефективного функціонування національної економіки кожної країни. Банківські установи являються основними організаторами фінансових розрахунків в економіці, вони виступають проміжною ланкою в процесі обслуговування грошових потоків між різноманітними суб'єктами ринку. Однією з найважливіших функцій, що відрізняють комерційні банки від інших інститутів кредитної системи, є здатність створювати в процесі своєї діяльності додаткові засоби платежу внаслідок виконання позичкових операцій, що в свою чергу, відіграє важливу роль у забезпеченні еластичності грошового обігу в економіці країни і підтриманні стійких темпів її економічного зростання [2, с.58].

Світова криза в першу чергу «зачіпає» ринок фінансових послуг та через банківський сектор впливає абсолютно на всі галузі народного господарства. Зміни, що їх зазнала банківська система є досить суттєвими (рис. 1).

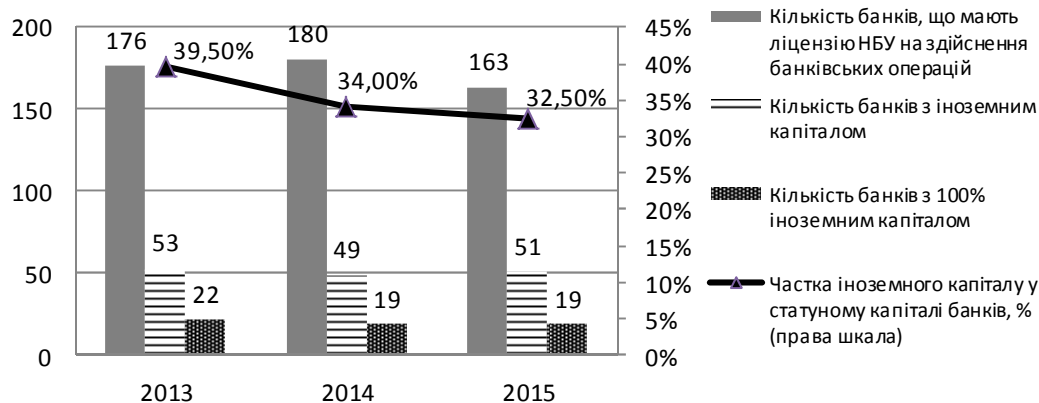

Рис. 1 Динаміка зміни кількості банків в Україні

* Складено та розраховано автором на підставі даних НБУ [3]

Як свідчать дані рис. 1, станом на 1 січня 2015 року ліцензію Національного банку України мали 163 банківських установ (в т.ч. 51 банк з іноземним капіталом). Проте зважаючи на несприятливу економіко-політичну ситуацію в країні та подальше виведення Національним банком з ринку неплатоспроможних банків (в т.ч. що порушували

законодавство з питань легалізації та відмивання коштів злочинним шляхом та фінансування тероризму), кількість банківських інститутів на кінець 2015 року порівняно з його початком суттєво зменшилася і становила 120 банків.

На нашу думку, фінансово-економічна криза, безперечно є негативним явищем для економіки, але її